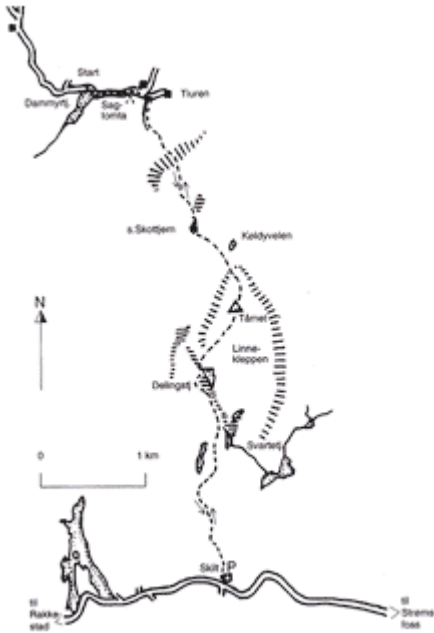

Linnekleppen.

Fottur til Nord-Europas eneste bemannede branntårn, fineste utsikten i fylket. 6-7 km, 2 timers gangtid. Mange botaniske godbiter underveis. Beliggenhet: Nord vest for Strømsfoss. Kart: N 50, kartblad Øymark eller "Fjellakartet" .

Adkomst:

Fra Ørje: Ta av ved Ørje sluser og følg veien mot Damholtet. Deretter følger du veien mot Rakkestad.

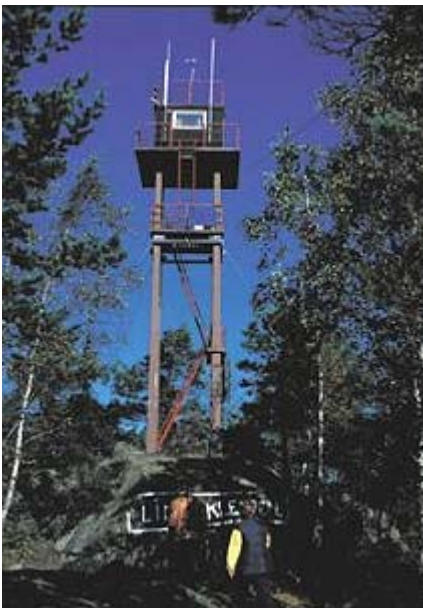
1: For utgangspunkt ved småbruket Tiuren: Ta til venstre ved Tjernes videre mot Dalen og Tiuren.

2: Følg RV 105 til skiltet oppgang til Linnekleppen. Her er det gode parkeringsmuligheter. Avstand fra Marker er ca 15 km.

Forskjellige ruter -samme mål

To forskjellige ruter fører opp til tårnet. Den ene starter ved det lille nedlagte småbruket Tiuren i Degernes nordvest for Linnekleppen.

Den andre på "fjellovergangen" mellom Degernes og Marker, rett sør for Linnekleppen. Begge rutene er blåmerket og er henholdsvis ca. 6 og 7 km tur - retur

Bratt terreng med flott utsikt

Etter Køldyvelen er det bare noen hundre meter igjen til branntårnet på Linnekleppen, men det er bratt så det tar sin tid. Vel halvveis på den siste etappen får du "drahjelp" av utsikten utover Øymarksjøen i Marker. Branntårnet er plassert på høyeste punktet på

Linnekleppen, som med sine 325 m.o.h. er blant de høyeste toppene i fylket. Bare Slavasshøgda (336) og Haukenesfjellet (335) og et par til i Rømskog er noen meter høyere, men den beste utsikten finner du her. Fra branntårnet kan du på klare dager se helt til Gaustadtoppen, 170 km vestover. Holmenkollen og store cruiseskip på vei ut og inn Oslofjorden er det også mulig å se.

Linnekleppen branntårn

Det 17 m høye branntårnet ble bygget i betong i 1935 og erstattet det gamle tretårnet fra 1908. Her har Østfold Skogselskap drevet brannvakt siden 1908, og tårnet er i dag Nord-Europas eneste bemannede skogbrannvaktårn. Det har etter hvert blitt mange som har fått sitt utkomme av å sitte her og skue utover skogene etter mistenkelig røyk. Den som har en bortimot uslåelig rekord i så måte er Johan Olsen fra Degernes som satt her i hele 35 sesonger fra 1942 til 1976.

Brannvokteren i dag (1995) er Thor Krog fra Marker. Han har sittet brannvakt her i 9 sesonger så langt, og kan

fortelle at han har 1500-1600 besøkende fra alle verdenshjørner her oppe hver sommer. Og alle som vil, er velkomne opp i tårnet for å slå av en prat.

Den mest brukte ruta opp til Linnekleppen

Den absolutt mest brukte ruta opp til Linnekleppen starter imidlertid ved RV 105 omtrent 17 km sørøst for Rakkestad sentrum. Denne ruta er samtidig også den best tilrettelagte. Starten er tydelig merket med et blått skilt hvor det står Linnekleppen 3,5. Det står på "fjellovergangen" mellom Rakkestad og Marker. Langs stien er det satt opp informasjonsplakater om hvilke treslag du passerer, om forsuring, skogbruk, elg mm., og det er gode parkeringsmuligheter for bil ved utgangspunktet. Stien er opprinnelig blåmerket, men er nå så tydelig at merking er helt unødvendig. Til å begynne med går stien i en traktorvei over ei hogstflate, men etter flata går resten av turen i eldre høystammet furuskog. Etter ca. 1,8 km dukker det opp et lite idyllisk tjern på østsiden av stien, Svartetjern som ligger 234 moh. Jordsmonnet er skrint i dette området, og furu dominerer blant treslagene. Med det samme det blir litt fuktig mark, vokser det frodig grønt gras. Dette heter blåtopp og er antakeligvis den vanligste grasarten i Østfoldskogene.

Blåtoppen er lett å kjenne igjen selv om det er tørt, da det ikke har et eneste ledd på strået mellom rota og akset. Kanskje har du også lagt merke til de grønne "fløyelsputene" i forskjellige størrelser langs stien. Dette er blåmose, leucobryum glaucum, som har sin utbredelse i en stripe langs kysten og derfor ikke finnes i de nordligste delene av fylket. Etter 2,5 km kommer du fram til det litt større Delingstjern. Som navnet tilsier ligger dette i delet mellom Rakkestad og Marker kommuner. Stien går over et lite myrdrag i nordvestenden av tjernet, og her må du balansere litt på noen stokker som er lagt over de våteste partiene. Ser du en gul blomst som det vokser rikelig av på denne myra, er det rome, narthecium ossifragum, som hører til liljefamilien. Den gangen det var vanlig å ha dyr på beite i skogen, var romen lite velkommen da den er giftig for dyra.

Etter Delingstjern går stien over på vestsiden av åsryggen. Terrenget blir litt villere den siste biten før toppen og branntårnet, men det er greit å gå. På området nedenfor tårnet er det satt opp sittebenker hvor utsikt og medbrakt mat kan nytes før du snur og følger stien tilbake.

(Ola Wergeland Krog)